

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο δεν τήρησε τα κριτήρια καταχώρισεως στον κατάλογο, συγκεκριμένα δε ότι το οικείο πρόσωπο πρέπει να «φέρει ευθύνη για τη βίαιη καταστολή του άμαχου πληθυσμού στη Συρία» ή να πρόκειται για πρόσωπο το οποίο «επωφελείται του καθεστώτος ή το υποστηρίζει» ή, τέλος, να πρόκειται για πρόσωπο που συνδέεται με το καθεστώς αυτό. Το Συμβούλιο δεν απέδειξε το βάσιμο των λόγων για τους οποίους έκρινε ότι το οικείο πρόσωπο έπρεπε να περιληφθεί στον κατάλογο.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο παραβίασε τα δικαιώματα άμυνας και το δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας της προσφεύγουσας. Σε καμία περίπτωση δεν παρασχέθηκαν στην προσφεύγουσα «σοβαρές και αξιόπιστες αποδείξεις» ή «ακριβή και συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία και πληροφορίες» προς στήριξη επιχειρημάτων δικαιολογούντων την εφαρμογή περιοριστικών μέτρων σε βάρος της, όπως επιτάσσει η νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή του να περιλάβει την προσφεύγουσα στον κατάλογο.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε κατάφωρη προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας στην ιδιοκτησία και στη φήμη. Τα περιοριστικά μέτρα επιβλήθηκαν χωρίς τις προσηκουσες εγγυήσεις που θα καθιστούσαν δυνατό στην προσφεύγουσα να εκθέσει λυσιτελώς τις απόψεις της ενώπιον του Συμβουλίου. Το Συμβούλιο δεν απέδειξε ότι η ουσιώδης προσβολή των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας είχε αναλογικό χαρακτήρα. Η προσβολή που υπέστη η προσφεύγουσα υπερβαίνει τον όποιο οικονομικό αντικτύπο και είχε ως συνέπεια και την προσβολή της φήμης της προσφεύγουσας.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Αντιθέτως προς τον μοναδικό λόγο βάσει του οποίου περιελήφθη η προσφεύγουσα στον κατάλογο, δεν υφίσταται καμία πληροφορία και κανένα αποδεικτικό στοιχείο περί του ότι η προσφεύγουσα παρέσχε πράγματι «στήριξη στο καθεστώς της Συρίας» και ότι επωφελήθηκε του καθεστώτος αυτού.

Προσφυγή της 9ης Οκτωβρίου 2014 — Tweedale κατά EFSA

(Υπόθεση T-716/14)

(2014/C 448/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Antony C. Tweedale (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: B. Kloostra, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει ότι η EFSA παραβίασε τη Σύμβαση του Άρthus, τον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 και τον κανονισμό (ΕΚ) 1367/2006, όσον αφορά την απόφαση της Επιτροπής της 10ης Αυγούστου 2011·

— να ακυρώσει την απόφαση της EFSA της 30ής Ιουλίου 2014·

— να καταδικάσει την EFSA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η EFSA εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 4, της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα της 25ης Ιουνίου 1998 («Σύμβαση του Århus»), που εγκρίθηκε με την απόφαση 2005/370/EK του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, καθώς και το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus («Κανονισμός Århus») και το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Η EFSA, κατά παράβαση των διατάξεων αυτών, δεν αναγνώρισε στην προσβαλλόμενη απόφαση την υποχρέωση να παράσχει πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στα έγγραφα που είχαν ζητηθεί και αφορούσαν εκπομπές στο περιβάλλον.
2. Με τον δεύτερο λόγο ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η ESFA εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 και την υποχρέωση που υπέχει να συμμορφώνεται με μια σύμφωνη προς τη Σύμβαση του Århus ερμηνεία του λόγου αρνήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 4, της Σύμβασης του Århus.

Προσφυγή της 10ης Οκτωβρίου 2014 — Tri Ocean Energy κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-719/14)

(2014/C 448/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tri Ocean Energy (Κάιρο, Αίγυπτος) (εκπρόσωποι: P. Saini, QC, B. Kennelly, Barrister, και N. Sheikh, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2014/678/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 2014, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1013/2014 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία, καθόσον έχουν εφαρμογή στην περίπτωση της προσφεύγουσας, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι το Συμβούλιο δεν τήρησε τα κριτήρια καταχωρίσεως στον κατάλογο, συγκεκριμένα δε ότι το οικείο πρόσωπο πρέπει να «φέρει ευθύνη για τη βίαιη καταστολή του άμαχου πληθυσμού στη Συρία» ή να πρόκειται για πρόσωπο το οποίο «επωφελείται του καθεστώτος ή το υποστηρίζει» ή, τέλος, να πρόκειται για πρόσωπο που συνδέεται με το καθεστώς αυτό. Το Συμβούλιο δεν απέδειξε το βάσιμο των λόγων για τους οποίους έκρινε ότι το οικείο πρόσωπο έπρεπε να περιληφθεί στον κατάλογο.